

vió m. llista s. via, esp. cabarcuna de les llistes d'ordit estretes i poc espaciades || pt. Qual-

(lit) seuol teixit amb llistes longitudinals molt estretes.

♠ (Galanthus nivalis), dita també viola d'hivern, viola de llop.

|| Viola de partor, de llop, de galapat, flor de l'herba fetgera. || Viola d'aigua, de fulles en roseta, crasses i intinoses, i flors amb la corol·la morada i esperonada (gèn. Pinguicula).

viuyóvol m. El seu guay
una viuya

viala f. Gènere de plantes, la majoria herbàcies, que tenen les fulles alternes i estripulades, i les flors axil·lars, solitàries a l'extrem d'un pedúncle, zigomorfes i pentàmeres, amb el petal inferior més gran que els altres, esperonat o amb una bosseta; esp. les espècies d'aquest gènere que tenen els dos petals superiors dirigits cap amunt i els tres restants cap avall: viola boscana, d'olor, de flors morades, rarament blanques, d'aroma suau (V. odorata). || Viola blanca, espècie d'anèmone (A. alpina); també la flor de neu ♠